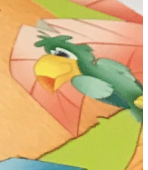

Bet negi Mauglis klausys - juk jis iverkė patį Šerchana!
Apie galingąjį Mauglio ginklą - ugnį, džunglių žvėrių vadina,
raudonąja gele, nugirdo bežąžonių karalius. Jis buvo kvailas per
visą pilvą, bet mane esąs pats išmintingiausias, o dabar dar
užsigėidė būti ir pats galingiausias džunglėse. Viena diena bežąžonių
pulkas sučiupo po miška, maklinėjami Maugli ir nutempė pas savo valdovą.
- Nuo šiol esi mano vergas, - pasakė berniukui bežąžonių karalius.
Mauglis su kvailiu pavyduliu į kalbas nesileidė.

Šerchanas prisiekė žūt būt sumedžioti berniuką, Maugliui
grėšė didžiulis pavojus.
- Džiunglėse stipriausias tas, kas turi ugnies, - pasakė Maugliui
pantera Bagira. - Gauk jos, ir visi tau paklus.
Temstant berniukas nuselino į kaimą, palaukė, kol žmonės
sumigs, ir nudžiovė puodynę su žaižaruojančiais
nuodėguliais. Parlėkęs į džiungles, Mauglis uždege sausą
pagalį ir iškviėtė Šerchaną į dvikova, Kai tigras išlindo iš
krūmų, Mauglis sviedė į jį liepsnojantį deglą. Mirtinai išgąsdintas
Šerchanas stringalviais nėrė atgal į tankmę.
Balu perspėjo berniuką, kad būtų atsargesnis, nes džiunglėse
pavojai tyko už kiekvieno medžio.